

αντίθεος

αντίθεος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. αντίθεος, με σημασία όμοιος ή ίσος με τους θεούς]. **1.** που είναι ασεβής, άθεος: «είναι τόσο αντίθεος αυτός ο άνθρωπος που απ' το πρωί μέχρι το βράδυ, βρίζει τα θεία». **2.** το αρσ. ως ουσ. **ο αντίθεος**, ο διάβολος, ο σατανάς: «ο αντίθεος σε βάζει και κάνεις αυτές τις αταξίες;». (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- *γαμώ τον αντίθεό μου!* έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ανθρώπου. Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το γαμώ: «γαμώ τον αντίθεό μου γαμώ, όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν;». Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου!* λ. γαμώ·

- *γαμώ τον αντίθεό σου! ή σου γαμώ τον αντίθεο!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, μου μας δημιουργεί προβλήματα: «φτάνει πια ρε, γαμώ τον αντίθεό σου, αυτή η γκρίνια! || σου γαμώ τον αντίθεο αν ξανανοίξεις το στόμα σου!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ότι η άμεσα πιο πάνω, κλείνει πάλι με το γαμώ. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου!* λ. γαμώ·

- *μου βγαίνει ο αντίθεος*, καταβασανίζομαι, καταταλαιπωρούμαι, κατατυραννιέμαι: «κάθε μέρα μου βγαίνει ο αντίθεος για να τα φέρω βόλτα». Συνών. *μου βγαίνει ο αδόξαστος / μου βγαίνει ο αντίχριστος*·

- *τον αντίθεό μου!* (ενν. γαμώ), βλ. λ. *γαμώ τον αντίθεό μου!* Συνών. *τον αδόξαστό μου! / τον αντίχριστό μου(!)*·

- *τον αντίθεό σου!* (ενν. γαμώ), βλ. φρ. *γαμώ τον αντίθεό σου!* Συνών. *τον αδόξαστό σου! / τον αντίχριστό σου(!)*·

- *του αλλάζω τον αντίθεο*, βλ. φρ. *του βγάζω τον αντίθεο*. Συνών. *του αλλάζω τον αδόξαστο / του αλλάζω τον αντίχριστο*·

- *του αλλάζω τον αντίθεο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του βγάζω τον αντίθεο*, τον καταβασανίζω, τον καταταλαιπωρώ: «τον πήρα στη δουλειά του λατομείου και κάθε μέρα του βγάζω τον αντίθεο». Ίσως αναφορά στη διαδικασία του εξορκισμού όπου, ο δαιμονισμένος, υποφέρει πάρα πολύ μέχρι να καταφέρει ο εξορκιστής να βγάλει από μέσα του το δαίμονα που τον έχει καταλάβει. Συνών. *του βγάζω τον αδόξαστο / του βγάζω τον αντίχριστο*·

- *του βγάζω τον αντίθεο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του γαμώ τον αντίθεο*, **α.** τον καταξευτελίζω, τον καταντροπιάζω: «μπροστά σ' όλον τον κόσμο, του γάμησε τον αντίθεο για τις ανοησίες που έλεγε». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια και, κατ' επέκταση, τον κατανικώ: «τον άρπαξε στα χέρια του και του γάμησε τον αντίθεο». Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. γαμώ·

- *του γαμώ τον αντίθεο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του χέζω τον αντίθεο*, τον επιπλήττω αυστηρά: «κάθε φορά που αργεί στη δουλειά του, τον καλεί ο διευθυντής στο γραφείο του και του χέζει τον αντίθεο». Συνών. *του χέζω τον αδόξαστο / του χέζω τον αντίχριστο*·